

[Kalnæs]

der ikke er nogen, der ved, hvor længe de tilskud varer. Vi ved, der er nogle i et år, men hvad sker der så derefter? Hvorfor laver man ikke en støtteordning, som går over måske mindst 5 år? Vi kunne tænke os, at man gav et tilsagn om, at folk kunne få 20 pct. i støtte, og så kunne man aftrappe denne støtte med f. eks. 1 pct. pr. kvartal. Det ville betyde, at støtten var faldet helt væk efter 5 år, og det ville betyde, at de virksomheder, som gerne ville gå i gang med at fremstille anlæg til udnyttelse af vedvarende energi, kunne planlægge over en længere periode og ville vide, hvordan støtten blev aftrappet. Når man sikrede en langsom aftrapning, så ville man også undgå, at der blev ophobninger af bestillinger på vedvarende anlæg, og at der i andre perioder blev fuldstændig stilstand, så der ikke var nogen bestillinger.

Jeg mener, at en sådan ordning over en længere periode ville være mere i overensstemmelse med varmeplanudvalgets 3. delbetænkning, hvor man skriver, at der bør etableres et marked for vedvarende energi, hvis man ønsker, at vedvarende energi skal give et større bidrag til vores energiforsyning. Sådan et marked er det ikke nok at etablere for et år. Det må være sådan, at virksomhederne kan planlægge over en længere periode, og derfor er det faktisk ødelæggende, at det er så kortvarigt. Vil man ikke lave en sådan fast aftrappingsordning over en længere periode, så kunne det måske være rimeligt at bruge samme ordning, som man bruger i miljøstøtloven, hvor man afsætter beløb på finansloven hvert år. Men vi mener altså, at en længerevarende ordning var det bedste.

Det, der er lagt op til med dette lovforslag, er en støtte på 120 mill. kr., og det er ikke noget, der forslår ret meget, når vi ser på, hvor mange folk der egentlig gerne vil i gang. Vi løber altså en risiko for, at de støttemidler, der er, bliver opbrugt meget hurtigt. Det er egentlig lidt ejendommeligt, at man ikke fra regeringens side afsætter nogle flere penge til det, for det siges også i varmeplanudvalgets 3. delbetænkning, at det giver en samfundsmæssig gevinst både på kort og på lang sigt at udnytte vedvarende energianlæg. Derfor måtte det være rimeligt, at man afsætter væsentligt flere penge til det, så det også kunne hjælpe på den fantastisk dårlige beskæftigelsessituation, vi har, som bliver værre dag for dag.

Det er altså ikke tilfældet her, og jeg må da spørge regeringen, hvorfor man sætter så lav en grænse, når man kunne hjælpe både på valutasituationen og på beskæftigelsen ved at gå højere op. Når man f. eks. har en Bremerrapport, som er stærkt anbefalet fra fagbevægelsens side, som taler om 4 mia. kr. om året, så synes jeg, det er ejendommeligt, at man kun giver tilskud på 120 mill. kr. Hvorfor sætter man ikke en højere grænse eller åbner helt op? Man ville faktisk spare penge, hvis man åbnede helt op, så det må være det rigtige at gøre det. Jeg vil gerne høre, hvad det er, der holder regeringen tilbage.

Spørgsmålet om regeringens udgifter eller fortjeneste i forbindelse med disse støtteordninger, er noget af det, vi vil tage op under udvalgsarbejdet.

Lone Dybkjær (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg give tilsagn om støtte til det fremsatte lovforslag og også til, at der kan foregå en hurtig udvalgsbehandling. Jeg vil håbe, at vi kan blive færdig, inden vi afslutter 1980.

Jeg synes, lovforslaget indeholder en række forbedringer i forhold til den tidligere lov, og det er vi tilfredse med. Vi er også tilfredse med, at der ikke i dette lovforslag er sket en regionalisering forstået på den måde, at det kun er bestemte områder, der kan få tilskud til vedvarende energikilder. Vi finder, det er vigtigt, at man stadig væk bredt ude over landet kan få disse tilskud.

Jeg vil sige i lighed med SFs ordfører, men måske på en lidt anden led, at jeg synes, det er vigtigt, at vi nu får et længere perspektiv i hele spørgsmålet om, hvilke vedvarende energikilder der skal have tilskud. Det har været en stop-gå-situation hele tiden, og der er ikke tvivl om, at det har medført skade for de producenter, der er involveret, og også skabt usikkerhed hos de enkelte forbrugere.

Jeg vil godt i anledning af dette lovforslag bede energiministeren overveje, hvilke former for tilskud, støtteordninger, eller hvad man nu kan forestille sig, vi skal have på lidt længere sigt, når det drejer sig om de vedvarende energikilder. Jeg føler mig ikke overbevist om, samtidig med at jeg altså klart giver støtte til dette lovforslag, at man her har fundet den endelige løsning på, hvordan man skal komme videre med udnyttelsen af de